

Miller, Roy Sandfield
Sergeant
Highland Light Infantry of
Canada
Royal Canadian Infantry Corps
A/37641

Roy wordt geboren als achtste van elf kinderen van William Graham Miller en Mary Jemima/Mima (Gamble) Miller. Zijn ouders hebben een boerderij in Nassagaweya Township, Halton County, Ontario en hij wordt geboren in het huis van zijn tante in Acton, Ontario. Ten tijde van de dood van zijn vader in september 1938 zijn ze aan het boeren in Guelph Township. Na het overlijden van zijn vader verhuizen zijn moeder, Roy en vier van zijn nog steeds thuis wonende broers en zussen naar Verney Street 28 in Guelph, Ontario.

Roy's werkstuk voor 'Grade 9' .

Voordat Roy in dienst treedt, werkt hij als bediende bij de Spiars Grocery Store in Guelph. Hij meldt zich aan bij de Highland Light Infantry of Canada op 23 juni 1940 in Galt (nu Cambridge), Ontario.

Roy wordt gestationeerd in Camp Debert, Nova Scotia. Zijn laatste thuisbezoek is in juli 1941 om zijn familie te zien voordat hij op 21 juli 1941 vanuit Halifax vertrekt. Hij gaat op 29 juli 1941 van boord in Gourock, Schotland. Hij neemt deel aan de D-Day Landing in Frankrijk op 6 juni 1944 en raakt op 23 februari 1945 dodelijk gewond in Duitsland.

Voor het huis van de familie in Verney Street.

Diane Harvey, zus van Roy, vertelt: "Mijn broer, Roy Joseph Fletcher (hieronder), werd geboren op 22 oktober 1941 en werd vernoemd naar oom Roy en mijn vader, Joseph. In een brief van 17 januari 1944 schreef Roy aan mij: "Ik heb veel foto's van jou en Roy en als ik je niet kan zien, moet ik maar naar je foto's kijken."

Hieronder een foto van de laatste keer dat hij thuis was en die hij in het buitenland met zich meedroeg en die in zijn portemonnee zat toen die werd teruggegeven aan zijn moeder.

Roy's zus, Kathleen (mijn moeder), hun moeder (Mima) en ik (Diane).

Hoewel ik vijf zou worden de maand nadat hij naar het buitenland was gegaan, herinner ik me hem goed. Hij hield ervan me te plagen en grappen te maken, zoals achter de kapstok vandaan springen en me achtervolgen met een houten krulslang. Hij hield van en was zeer geliefd door zijn familie en was erg populair en maakte gemakkelijk vrienden.

Foto van Roy en zijn broers, behalve Campbell, tde oudste broer.

Roy vermeldde in een van zijn brieven dat hij het zeer op prijs stelde deze foto van de familie te ontvangen. Zijn zus Marion ontbreekt.

Op een gegeven moment werd hij gestationeerd in Bournemouth, Engeland, waar mijn vader was.

Deze foto is waarschijnlijk gemaakt toen Neil in april 1944 met verlof was. Met broer Neil en zwager Joe.

Citaten uit brieven aan zijn zus, Marion:

14 oktober 43 - *"We hebben een inspectie gehad Ik heb complimenten gekregen voor de kwaliteit van mijn wacht gisteravond, dus het moet redelijk goed zijn geweest."*

"Hoe gaat het nu met Kay. Ik denk dat het voor haar behoorlijk eenzaam zal zijn zonder Joe. Het is leuk om over straat te kunnen lopen en Joe te zien."

30 maart 44 - *"Gisteren luchtpost gehad van Ruth en ze vertelde me dat Colin nu in het leger zit. Dorene zal hem zeker missen. Ik hoopte dat hij niet hoefde te gaan, want hij leek zo gelukkig met Dorene en zijn kleine zoon."*

"Ik vraag me vaak af of ik ooit de kans krijg om een eigen huis te hebben. Toen ik bij het leger ging, deed ik dat omdat ik dacht dat ik dat moest doen, want ik had niets om me tegen te houden en na bijna vier jaar ben ik hetzelfde. Ik heb dit nooit eerder aan jou of de rest van de familie gezegd, maar er is een kans dat ik nooit meer terugkom, maar toch als ik mijn steentje kan bijdragen om de wereld een veilige en fatsoenlijke plek te maken om in te leven voor Moeder en de rest van jullie vind ik het niet erg."

18 juni 44 - *"Ontving je brief vanmorgen en was zo blij om van je te horen, aangezien brieven tegenwoordig een miljoen waard zijn." "De vijand zit maar een halve mijl verder in het vizier en 's nachts wordt er veel heen en weer geschoten. De Duitse sluipschutters zijn gemeen en je moet ze altijd in de gaten houden." "We hebben mooi weer gehad wat een grote hulp is."*

"Ik heb Neil niet gezien, maar ik kan me voorstellen dat hij daar achter ons ergens zit, maar ik bevind mij natuurlijk tussen de vechters, maar denk niet dat ik een held ben of zo, want ik zou net zo graag thuis zijn."

"Veel jongens hebben een koe geadopteerd, zodat ze verse melk kunnen drinken. Ik zag een paar kerels vanmorgen wat problemen hebben, dus ging ik erheen en liet ze zien hoe ze een koe moesten melken. Nee, ik ben nog niet vergeten hoe, zus, maar het lijkt zeker lang geleden dat ik er voor het laatst een gemolken heb."

27 augustus 44 - *"Alles is hier OK en het gaat goed met me, zoals gewoonlijk. Ik hoop dat ik zo blijf. Tot dusver heb ik veel geluk gehad en hoop en bid ik dat mijn geluk blijft, aangezien ik veel van mijn beste vrienden heb zien sneuvelen, kameraden die de afgelopen vier jaar als broers voor me zijn geweest. We hebben nu prima vooruitgang geboekt en hebben veel Duitsers gevangen genomen. Van de 50.000 gevangenen, nam onze brigade er 7.000 gevangen en opnieuw waren de H.L.I. daar. Ik*

heb altijd gezegd dat het een mooie groep mannen was en ik vind dat ze het voor mij hebben bewezen. Ik kan met trots zeggen dat ik er een van ben."

"De Duitsers zijn volgens mij bijna verslagen."

"Als dit voorbij is, wil ik mijn geld pakken en een eigen bedrijf beginnen. Ik ben er vrij zeker van dat ik het goed zou kunnen. Ik heb een behoorlijk bedrag gespaard en met de overheidssubsidie erbij zal het mij wel lukken. Misschien kunnen Joe en ik samen iets beginnen."

"Neil heb ik de laatste tijd niet gezien en morgen is hij jarig."

24 januari 45 - "Alles is ongeveer hetzelfde als altijd bij mij en ik geniet nog steeds van een goede gezondheid." "Er is weer een jaar aangebroken en ik ben nog steeds niet thuisgekomen om je te zien, maar ik denk dat ik het dit jaar wel ga redden."

"Ik kreeg vandaag een brief van Colin waarin stond dat hij verwacht spoedig hier te zijn, dus misschien zie ik hem. Wie weet komt hij misschien zelfs in de infanterie terecht, omdat ze mensen uit de artillerie hebben gehaald en uit andere afdelingen om de infanterie aan te vullen en we hebben nog veel meer mensen nodig."

In de laatste brief van Roy aan zijn moeder, geciteerd in 'The Guelph Mercury' en ontvangen nadat hij als gesneuveld was vermeld, stond dat "hij bij zijn laatste verlof een dag in Londen doorbracht met zijn zwager Joe en neef Don (Van Norman). De sergeant zei dat de post zijn eenheid - in de voorhoede van de opmars van de Canadezen - niet goed had bereikt sinds Kerstmis."

Fragment uit de brief van mijn vader betreffende Roy - 23 maart 45 - "Het is echt moeilijk om over Roy te praten. Ik neem aan dat u inmiddels weet dat Neil de begrafenis heeft kunnen bijwonen. Ik denk dat ik het net zo goed voel als de rest van jullie. Roy, of wie van de andere jongens dan ook, was voor mij niet zomaar een zwager. Boven alles waren we vrienden."

"Hij was zo opgewekt en OK toen hij hier met verlof was en ik was er zo zeker van toen ik hem toen zag dat het goed met hem zou aflopen. Ik vond het zeer vervelend om hem weg te zien gaan en hij vertelde me in zijn retourbrief dat hij het zeer vervelend vond om te vertrekken. '

Van zijn broer Neil - 27 maart 45 "De dood van Roy was zeker een grote en trieste schok voor mij. Ik heb zijn begrafenis bijgewoond, zoals je waarschijnlijk nu wel weet, en hoewel het niet het leukste ter wereld was om te doen, ben ik blij dat ik dat heb kunnen doen. Ik ben bang dat het voor Moeder behoorlijk moeilijk was, maar het zou fijn voor haar zijn om

te weten dat ik op zijn begrafenis was. Een of andere zeer domme persoon vertelde aan Moeder dat de lichamen van onze dode kameraden waren begraven in loopgraven die door stoomschoppen waren gegraven en dat ze alle markeringen door elkaar hadden gehaald."

Van zijn broer Colin - 24 oktober 45 "Het zou een stuk makkelijker zijn om naar huis te gaan voor Neil en ook voor mijzelf als Roy mee zou gaan, maar er zijn veel prima jonge mannen die Canada hebben verlaten en niet terug zullen gaan, dus wat we het beste kunnen doen is hem eerbiedig in onze herinneringen bewaren."

Roy wordt eerst begraven op de tijdelijke begraafplaats in Bedburg, Duitsland.

Bedburg, Duitsland.

Groesbeek.

Later wordt Roy herbegraven op de Groesbeek Canadian War Cemetery, Nederland, grafreferentie **X. G. 16**.

Inscriptie op de grafsteen van Roy uitgekozen door zijn familie:

"To a Beautiful Life Came a Sudden End.
He Died As He Lived Everyone's Friend."

(Aan een mooi leven kwam een plotseling einde. Hij stierf zoals hij leefde: ieders vriend.)

Levensverhaal en foto's: Diane Harvey, 20 februari 2020.

Levensverhaal beschikbaar gesteld aan Faces To Graves, door Wouter van Dijke, met dank aan Diane Harvey.

Roy's moeder en zus, Kathleen bezoeken zijn graf in oktober 1963.

Foto: Wouter van Dijken, October 17, 2017.